

„Дали се бях влюбила в тебе, не зная...”

Блага Димитрова

НЕ СЪМ ТЕ ОБИЧАЛА тебе, но зная –
безумно обичах други неща.
Една неуютна таванска стая
с картини и книги. И топла ръка.

Безкрая обичах, който пред мене
с щедро сърце ти откри.
Тихите стъпки, които очаквах
да чуя до ранни зори.

Леглото обичах, което за тебе
затоплях през дългите нощи сама.
Звънеца обичах, когато на него
заставаше твоята силна ръка.

Писмата обичах, които очаквах.
И тези, които пишех през ден
Шума на среднощните бързи влакове,
докарали твоита усмивка при мен.

Не съм те обичала тебе, но зная,
че още обичам всичко това,
което ме кара да те търся в безкрая
и денем, и нощем към теб да вървя.